

Døden opsuges af sejren

Dennis Speed

Den 11. oktober 2024, (EIRNS) – »*Die alten, bösen Lieder, Die Träume bös' und arg, Die lasst uns jetzt begraben, Holt einen grossen Sarg.*« (»De gamle, onde sange, de ondskabsfulde og onde drømme, lad os begrave dem nu; hent en stor kiste.« – Heinrich Heines ord og deres musikalske version af Robert Schumann falder en ind, når man ser den alt for velkendte dans mellem Macron og Zelenskyj, Zelenskyj og Washington, Zelenskyj og forskellige nationer i Syd- og Østeuropa osv., der lader som om de ikke ved, at krigen i Ukraine er så godt som tabt. De taler om, at de fuldt ud støtter »sejr for Ukraine« i dets krig, der ikke kan vindes, mod Rusland, velvidende at de lyver og snart vil blive opdaget – men fortsætter ufortrødent alligevel.

Om dem og deres forgængere i historien, udtrykte profeten Hoseas i Det Gamle Testamente det godt: »For de har sået vinden, og de vil høste hvirvelvinden.« Hvad angår diktatorernes efterkommere og dem med et despotisk tankesæt, som Platon skildrede grækeren Thrasymachos i sin dialog *Republikken*, de »stærke mænd« i evige krige og konflikter, tænker de sig aldrig om to gange og undskylder heller aldrig. Det er nytteløst at spørge dem, hvad deres mål er. Netanyahus mål er f.eks. at gøre præcis det, han gør. Der er ingen grund til at spørge: »Hvad forsøger Israel at opnå?« De, der sår vinden, høster hvirvelvinden.

Nero'er, som tror, at »tyranni betyder, at man aldrig behøver at sige undskyld«, bliver før eller siden knust af naturlove, som pludselig dukker op i en eller anden form – for eksempel i form af en uventet, ukontrollerbar orkan af varierende form eller funktion. Det kan være orkanen med den ubetalelige transatlantiske gæld på mere end 2 billioner dollars. Det kan være orkanen af en ny pandemi. Det kan være en egentlig orkan,

eller to, eller flere.

Det siges for eksempel, at Biden pludselig ikke kunne tage til Tysklands Ramstein-militærbase den 12. oktober, hvor mange troede han ville meddele, at det nu var okay for Ukraine at bruge amerikanske våben til at slå dybt ind i Rusland, på trods af Vladimir Putins klare advarsler siden den 25. september om, hvad den beslutning kunne betyde – inklusive civilisationens endeligt. Bidens administration sagde, at han ikke ville tage til Tyskland på grund af orkanen Milton. I en vis forstand kan det meget vel være sandt. Kombinationen af Helene/Milton-orkanen har afsløret for USA's befolkning og verden, at USA i øjeblikket har indsat sin nationalgarde i upassende tjeneste i krige, der ikke kan vindes, i udlandet, »for USA's nationale sikkerhed«, blot for at lade stakkels amerikanere derhjemme drukne og dø i hundredvis.

Hvad betyder det for den amerikanske befolknings overlevelsessevne i tilfælde af et atomart angreb? Hvad siger det om USA's reelle fysiske og fysisk-økonomiske tilstand? Og hvad betyder det for fornuften i den nuværende herskende angloamerikanske elites »unipolære« udenrigspolitik, især med hensyn til den nye Globale Majoritet, som snart samles i Kazan til BRIKS-topmødet?

Uanset hvad de, der opfatter sig selv som verdens vigtigste aktører, tror der er ved at ske i Ukraine, Sydvestasien eller Stillehavet, er der en anden, højere magt på spil – og det er ikke den globale opvarmning. Vi lever nu i en tid, hvor kraften i sande ideer, i »dybe og lidenskabelige forestillinger om mennesket og naturen«, når de anvendes mod en tilsyneladende overvældende materiel, »verdslig« kraft, kan sejre – hvis man tror på, har adgang til og nægter at forråde fornuftens kraft.

EIR's interview den 6. oktober med den tidligere malaysiske premierminister Mahathir bin Mohamad, som sad på posten i sammenlagt 24 år, 1981-2003 og 2018-2020, vil minde dem, der

engang vidste det, og informere dem, der endnu ikke har opdaget det, om, at det ikke kun er muligt at stå imod rovgriske finansfolk som George Soros for at forsvare sit land – men at det også er muligt at besejre dem. Dette er afgørende for at forstå, hvorfor en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som er indeholdt i Helga Zepp-LaRouches ti principper, og som er baseret på en højere ordens menneskeopfattelse, der ikke er begrænset af geopolitik, ikke blot er " sandsynlig"; det er snarere den eneste politik, der muligvis vil fungere i de nuværende "globale styrkeforhold".

Den 19. september 1997 bragte den *asiatiske Wall Street Journal* en historie, »LaRouche Report Helps Feed Malaysian Attacks on Soros«, som begyndte således: »Da premierminister Mahathir Mohamad for nylig beskyldte finansmanden George Soros for at lede spekulative angreb på sydøstasiatiske valutaer, var Malaysias regeringsvenlige presse hurtigt ude med artikler, der tilsvinede den amerikanske milliardær. Noget af deres bitterhed kom tilsyneladende fra en usædvanlig kilde: en publikation drevet af Lyndon LaRouche Jr. ... » *Wall Street Journal Europe* bragte en forsidehistorie med titlen »Malaysias Mahathir finder mærkelig kilde til Soros-kampagne – Asiens medier benytter den amerikanske konspirationsteoretiker Lyndon LaRouche Jr.«

Da premierminister Mahathir ankom for at tale om morgenen den 20. september 1997 ved Verdensbankens årsmøde i Hongkong, var der placeret et eksemplar af *Wall Street Journal Asia* på hvert sæde blandt de 3.000 fremmødte. Mahathir gik frem, som han havde tænkt sig. Han forsvarede ikke kun de foranstaltninger til valutakontrol og bankregulering, som Malaysia havde indført for at beskytte sig mod Soros' spekulationer. Han talte også om, hvad han kaldte »prosper-thy-neighbor«, hvad han også kaldte »win-win-strategier«. »Hvis man undrer sig over, hvad der menes med velstand for sin nabo, vil jeg gerne forklare igen, at det ganske enkelt betyder, at hvis man hjælper sin nabo med at få det godt, vil man få det godt

sammen med ham. Når lande er velstående, bliver de mere stabile, og folk behøver ikke at emigrere til ens land. » Et netop afsluttet interview fra den 6. oktober 2024 med den 99-årige tidligere premierminister Mahathir, »vidnet til et århundrede«, kan nu ses på Schiller Instituttets hjemmeside.

Foto: Wikimedia Commons